

ДО ЕДИН СТОПАНИН, КОЙТО СЕ ОПЛАКВА ОТ „ГЛАДЕН ХЛЯБ“

Спадаш към най-добрите стопани в селото. Всяка година събираш толкова много жито, че с него твоят съсед би могъл да изхрани двойно по-голяма челяд. Той не събира и по два товара на човек, а ти събираш по пет и по шест. Но на него му стига и остава, а ти със срам всяка година купуваш допълнително. Пишеш, че твоите домашни ядат много и никога не са сити. „Сякаш някаква хала е зинала в тях - ядат, ядат и винаги са гладни. Сякаш е някаква проклетия!“

Не знам дали е проклетия, но че не е благословия - това е сигурно. Не знаех какво да отговоря на първото ти писмо, докато във второто ти не ми описа живота в дома на твоя съсед. Сега работата ми е ясна. Съседът ти е вярващ човек и когато се готви за сеитба, първо носи семето в храма, за да го благослови свещеник. Когато овършее първия сноп, отново носи житото в храма за благословение. Ти никога не правиш така. Това - първо. Второ, ти сам признаваш, че твоят баща е присвоил като лихва цялото имущество на един свой длъжник, който вече бил заплатил трикратно главницата на взетия дълг. Бедният, наложило му се да напусне своето огнище и да се пресели в града, където едва припечелвал за хляб на децата си. С течение на времето единият му син отворил бакалница и се замогнал. Сега лишеният от дом длъжник на твоя баща е по-богат от сина на твоя баща. Изпълнила се е Божията правда.

Ще ти припомня две известни народни поговорки; първата: „неблагословено - гладно“ и втората: „отнето - проклето“. Те обясняват случващото се в твоя дом. Обясняват това, което ти сполучливо си нарекъл „гладен хляб“. Господ е казал чрез един пророк на някога избрания народ: Ако пък не слушаш гласа на Господа, твоя Бог, и не залягаш да изпълняваш всички Негови заповеди и наредби, много семе ще хвърлиш в нивата, а малко ще събереш (Втор. 28:15, 38). И още, чрез друг: Вие сеете много, а събирате малко; ядете, но не се насищате; пиете, но не се напивате; обличате се, а не се стопляте; оня, който изработва заплата, изработва за пробита кесия (Аг. 1:6).

Не е ли това достатъчно за мъдрия? Когато Бог благослови, тогава не е трудно и с пет хляба да се нахранят пет хиляди. А когато не благослови, тогава става това, което е сега в твоя дом. Както Бог пълни класа със зърна, така Той пълни и хляба със ситост. И както оставя класа без зърна, така Той, Всемогъщият, отнема и ситостта от неблагословения хляб. Ако искаш, вземи си поука и съкрушено потърси от своя Бог онова, което цял свят не може да ти даде. Мир на теб и милост от Бога!